ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2016

Πρός
τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Εὑρισκόμαστε σήμερα μπροστά στόν νέο χρόνο πού ἀρχίζει. Εὐχόμαστε καί θέλουμε νά ἔχουμε ὑγιεία, εὐτυχία, εὐημερία, εἰρήνη, ἀσφάλεια, νά ἀπολαμβάνουμε πολλά καί ἄφθονα ἀγαθά.

Ὅντως ὅλα αὐτά εἶναι καί ἐπιθυμητά καί ποθητά καί κατανοητά. Ὡστόσο ὅμως ὀφείλουμε νά ἐπισημάνουμε ὅτι:

* * *

α΄. Τήν εὐτυχία καί τήν πληρότητα στή ζωή, ἀκόμη καί ὅταν στερούμαστε κάποια ἀπό αὐτά πού ἀναφέραμε, μᾶς ἐξασφαλίζει ὁ Ἴδιος ὁ Θεός, ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας καί τήν κοινωνία. Τό Πανάγιο πνεῦμα ὅταν κατοικήσει στήν ψυχή μας θά μᾶς παράσχει ὄχι μόνο τά ἐξωτερικά βιοτικά αὐτά ἀγαθά, ἀλλά καί τά ἀνώτερα πνευματικά ἀγαθά. Θά μᾶς δώσει τήν πραγματική εὐτυχία, ὅπως τήν περιγράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: *«Ἄν καί μᾶς πιέζουν ἀπό παντοῦ, δέν μᾶς καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σέ ἀδιέξοδο, ὅμως δέν ἀπελπιζόμαστε. Μᾶς καταδιώκουν, ὁ Θεός ὅμως δέν μᾶς ἐγκαταλείπει. Μᾶς ρίχνουν κάτω, μά δέν χάνουμε τόν ἀγώνα»*[1].

1. Πρός Κορινθίους Β΄ δ΄ 8-9.

«Ἀντίθετα, μέ κάθε τρόπο συστήνουμε τόν ἑαυτό μας σάν ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ: μέ τή μεγάλη ὑπομονή μας, μέ τίς θλίψεις, μέ τίς δυσχέρειες, τίς στενοχώριες, τίς κακοποιήσεις, τίς φυλακίσεις, τίς ἐξεγέρσεις ἐναντίον μας, τίς ταλαιπωρίες, τίς ἀγρυπνίες, τήν πείνα. Συστήνουμε τούς ἑαυτούς μας μέ τήν ἐντιμότητα, τή γνώση τῆς ἀλήθειας, τήν ἀνεκτικότητα, τήν καλωσύνη, τή φώτιση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τήν ἀνυπόκριτη ἀγάπη, τό κήρυγμα γιά τήν ἀλήθεια, τή δύναμη τοῦ Θεοῦ, μέ τά ὅπλα τῆς σωτηρίας τά ἐπιθετικά καί τά ἀμυντικά, δοκιμάζοντας δόξα καί ἀτίμωση, δυσφήμηση καί ἔπαινο· μᾶς θεωροῦν λαοπλάνους, καί ὅμως λέμε τήν ἀλήθεια· μᾶς ἀγνοοῦν καί ὅμως γινόμαστε γνωστοί· φτάνουμε στόν θάνατο, καί νά πού ζοῦμε· μᾶς βασανίζουν, ἀλλά δέν πεθαίνουμε· μᾶς προξενοῦν στενοχώριες κι ὅμως πάντοτε χαιρόμαστε· εἴμαστε φτωχοί, κάνουμε ὅμως πολλούς νά πλουτίσουν· δέν ἔχουμε τίποτε καί κατέχουμε τά πάντα»[2].

* * *

β΄. Ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ καί ἡ περιφρόνηση τῶν εὐαγγελικῶν ἀξιῶν καί ἀρχῶν ἔχει ὡς συνέπεια τήν ταραχή, τήν ἀβεβαιότητα, τήν ἀνασφάλεια, τή διαφθορά καί τήν ἔκπτωση τῶν συνειδήσεων. Ὁ ἅγιος Βασίλειος πού σήμερα ἑορτάζουμε περιγράφει αὐτές τίς συνέπειες μέ λόγο πού ἄν καί εἰπώθηκε γιά τήν ἐποχή του εἶναι καί σήμερα ἀλλά καί διαχρονικά ἐπίκαιρος:

«Τῆς εὐσεβείας τά δόγματα ἔχουν ἀνατραπεῖ, τῆς Ἐκκλησίας οἱ θεσμοί ἔχουν συγχυθεῖ... Ἔχει ἀμαυρωθεῖ ἡ ἀκρίβεια τῶν κανόνων, μεγάλη εἶναι ἡ ἐλευθερία πρός τήν ἁμαρτία... Ἔχει χαθεῖ ἡ δικαιοκρισία, ὁ καθένας πορεύεται σύμφωνα μέ τό θέλημα τῆς καρδιᾶς του. Ἡ πονηρία εἶναι ἄμετρος, οἱ λαοί

2. Πρός Κορινθίους στ΄ 4-10.

μένουν ἀνουθέτητοι, οἱ ἐκκλησιαστικοί ἡγέτες δέν ἔχουν τό θάρρος νά ἐκφρασθοῦν. Διότι οἱ ἀποκτήσαντες τήν ἐξουσίαν δι' ἀνθρώπων εἶναι δοῦλοι αὐτῶν πού τούς ἔδωσαν τή χάριν. Γι' αὐτά γελοῦν οἱ ἄπιστοι, σαλεύονται οἱ ὀλιγόπιστοι· ἡ πίστη εἶναι ἀμφίβολος, ἡ ἄγνοια καταλαμβάνει τίς ψυχές διότι οἱ ἐγκληματικῶς νοθεύοντες τόν λόγον μιμοῦνται τήν ἀλήθεια. Τά στόματα τῶν εὐσεβῶν σιγοῦν, ἐνῶ κάθε βλάσφημη γλώσσα εἶναι ἀνοικτή. Βεβηλώθηκαν τά ἅγια, ἀποφεύγουν τούς εὐκτήριους οἴκους τά πλήθη πού ἔχουν ὑγιές φρόνημα ὡς διδασκα-

λεῖα ἀσεβείας, ὑψώνουν δέ τά χέρια πρός τόν οὐράνιο Δεσπότη στίς ἐρημιές μέ στεναγμούς καί δάκρυα»[3].

Γιά νά μήν χαθοῦμε ἄς ἀνανήψουμε, ὅπως μᾶς καθοδηγεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος :

«Γιατί ὁ Θεός φανέρωσε τή χάρη του, γιά νά σώσει ὅλους τούς ἀνθρώπους. Αὐτή μᾶς καθοδηγεῖ νά ἀρνηθοῦμε τήν ἀσέβεια καί τίς ἁμαρτωλές ἐπιθυμίες καί νά ζήσουμε μέ σωφροσύνη, μέ δικαιοσύνη καί μέ εὐσέβεια στόν παρόντα αἰώνα»[4].

Ἄς παρακαλέσουμε ἐπαναλαμβάνοντας τήν προσευχή τῆς Ἐκκλησίας μας ὄχι μόνο σήμερα στήν ἀρχή τοῦ χρόνου ἀλλά συνεχῶς στή ζωή μας

«Παράκλητε ἀγαθέ ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν»
(Ἔλα Κύριε νά κατοικήσεις μέσα μας)

Εὐχόμαστε ὁ Παράκλητος νά κατοικήσει μέσα μας, ὥστε νά στερεώσει τά χαλαρωμένα ἤθη μας, νά ζωντανέψει τά ἀπογοητευμένα ὄνειρά μας, νά θεραπεύσει τήν πληγωμένη ζωή μας.

Καλή εὐλογημένη χρονιά.
Μέ ἑόρτιες πατρικές εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

3. Μ. Βασιλείου, Ἐπιστολή 92 Πρός Ἰταλούς καί Γάλλους. ΒΕΠΕΣ 55, 122-123.
4. Πρός Τίτον β΄ 11-12.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., Τηλ.: 210 92 17 513 - www.eptalofos.gr

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2015

Πρός
τό πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Ἡμέρα χαρμόσυνος καί ἑορτή πανσεβάσμιος ἀνέτειλε γιά τήν Ἐκκλησία μας.

Οἱ Χριστιανοί σήμερα χαίρονται καί πανηγυρίζουν τή λαμπρή καί εὐφρόσυνη ἑορτή τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρα τους καί Λυτρωτοῦ τους Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καί Θεοῦ μας πού *«ἔκλινε οὐρανούς καί κατέβη»*.

Χριστούγεννα σημαίνουν κάθοδο τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο. Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ κατέρχεται στή γῆ γιά νά ζήσει ὡς ἄνθρωπος καί νά ἀπελευθερώσει μέ τή ζωή Του καί τόν θάνατό Του τούς ἀνθρώπους ἀπό τίς συνθῆκες τῆς ματαιότητας, τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, στίς ὁποῖες ὑπήχθησαν μετά τήν παράβαση τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς Πρωτόπλαστους Προπάτορες.

Τρία πράγματα ἐπισημαίνουμε ἀπό τόν πλοῦτο τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας γιά τό νόημα, τή σημασία καί τίς συνέπειες γιά μᾶς, τοῦ σωτηριώδους αὐτοῦ γεγονότος.

α΄. Συγκατάβαση θεϊκή

Ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας διευκρινίζει, ἑρμηνεύει καί διδάσκει ὅτι κατά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ *«Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω καί τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γάρ θεϊκή οὐ μετάβασις τοπική γέγονε»*, δηλαδή, ὅτι ἐνῶ ὅταν ἦταν στή γῆ καί στόν ὁρατό κόσμο ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μέ τήν ἀνθρώπινη φύση Του, δέν ἀπουσίαζε ἀπό τόν οὐρανό καί πνευματικό κόσμο μέ τή θεία φύση Του.

«Κανένας, βέβαια, δέν ἀνέβηκε στόν οὐρανό παρά μόνο ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου, πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, καί πού εἶναι στόν οὐρανό»[1].

Ὁ Θεός εἰσέρχεται στόν κόσμο, ἀλλά δέν γίνεται κόσμος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός διακήρυξε, ὅτι ἐνῶ εὑρίσκεται μέσα στόν κόσμο *«Ἐγώ δέν εἶμαι ἀπό τόν κόσμο»*[2]. Μέ τή διακήρυξή Του αὐτή κατέστησε σαφές ὅτι ἡ παρουσία Του στή γῆ εἶναι πραγματική καί ἔθεσε τά ὅρια ἀνάμεσα στόν Δημιουργό Θεό καί τή Δημιουργία, στήν ἁγιότητα τοῦ Θεοῦ καί τόν μολυσμένο ἀπό τήν ἁμαρτία κόσμο, πού παρά ταῦτα καταδέχθηκε νά βρεθεῖ ἀνάμεσα στά πλάσματά Του γιά νά δώσει σ' αὐτά τή θεία ζωή, ἀνακαινίζοντάς τα ἀπό τή φθορά τῆς ἁμαρτίας.

Μέ τήν κάθοδό Του μᾶς ἀνύψωσε. Ἡ πρώην πεπτωκυῖα φύση μέ τήν ἐνανθρώπηση ἔγινε καί τιμία καί ἁγία καί ἔνδοξη.

β΄. Κάθαρση βίου

Ὁ Προφήτης καί Πρόδρομος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής ἀναγγέλλει, ὅτι μέ τήν κάθοδό Του ὁ Θεός στόν κόσμο ἔρχεται νά ξεκαθαρίσει τό ἁλώνι Του[3], νά ἀποκαθάρει τόν κόσμο, τήν κοινωνία καί τόν κάθε ἄνθρωπο ἀπό τήν ἁμαρτία, τήν πονηρία καί τήν κακία. *«Μέ τόν σταυρικό Του θάνατο μᾶς καθάρισε ἀπό τίς ἁμαρτίες μας»*[4].

Μέ τήν πίστη μας καί τή συμμετοχή μας στά ἅγια Μυστήρια συντελεῖται ἡ κάθαρσή μας. *«Ἐσεῖς εἶσθε ἤδη καθαροί ἐξαιτίας τοῦ λόγου πού σᾶς δίδαξα»*[5] διαβεβαίωσε ὁ Ἴδιος ὁ Κύριός μας τούς μαθητές Του.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος παρατηρεῖ ὅτι *«γιά τούς καθαρούς ὅλα εἶναι καθαρά. Γιά τούς μολυσμένους ὅμως καί τούς ἀπίστους τίποτα δέν εἶναι καθαρό, γιατί καί τό μυαλό τους καί ἡ συνείδησή τους εἶναι μολυσμένα. Διακηρύττουν ὅτι γνωρίζουν τόν Θεό, ἀλλά μέ τά ἔργα τους τόν ἀρνοῦνται. Εἶναι ἀπειθεῖς, δέν ὑποτάσσονται στόν Θεό καί εἶναι ἀνίκανοι γιά ὁποιοδήποτε καλό ἔργο»*[6].

γ΄. Ὑποποιός ταπείνωση

Μέ τήν κάθοδό Του ἀνέδειξε ἄλλο τρόπο δόξας καί μεγαλείου μέ τήν ταπείνωση, ὅπως διδάσκει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης[7], ἀδελφός τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου. Τό σπήλαιο, ἡ φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων, τά βρεφικά σπάργανα, καί τά ἄλλα εὐτελῆ τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ὅπως καί ὁλόκληρος ὁ βίος Του πού τόν πέρασε μέ ταπείνωση εἵλκυσαν τίς ἀγνές ψυχές τῶν μαθητῶν Του ἀνά τούς αἰῶνες νά Τόν ἀκολουθήσουν, περιφρονώντας ὅπως Ἐκεῖνος τήν ἀσταθῆ ματαιότητα τῶν *«ρεόντων καί οὐ μενόντων»*.

1. Ἰωάννου γ΄ 13.
2. Ἰωάννου ιζ΄ 14.
3. Λουκᾶ γ΄ 17.
4. Πρός Ἑβραίους α΄ 3.
5. Ἰωάννου ιε΄ 3.
6. Πρός Τίτον α΄, 15-16.
7. Γρηγορίου Νύσσης: Λόγος Κατηχητικός § 24, ΒΕΠΕΣ, τ. 68, σελ. 411-412.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2015

Μέ τήν ταπείνωσή Του ἐξύψωσε ὅλο τό ἀνθρώπινο γένος δείχνοντας στόν κάθε ἄνθρωπο ὅτι τό μεγαλεῖο ἀποκτᾶται μέ τήν ταπείνωση καί ὅτι ἡ ἐκούσια ταπείνωση δέν ὑποτιμᾶ τόν ταπεινούμενο ἀντιθέτως μάλιστα τόν ἐξυψώνει ὑψηλότερα.

«Διά τοῦτο γάρ ὁ ὑψηλός Θεός ἐπί γῆς ἐφάνη ταπεινός ἄνθρωπος βουλόμενος ἑλκύσαι πρός τό ὕψος» τῆς θείας ζωῆς ὅλους τούς πιστούς.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεσσαλονίκης[8] ἐξηγεῖ ὅτι ἡ συγκατάβαση αὐτή τοῦ Θεοῦ Λόγου δέν προξένησε σ' Αὐτόν ὕφεση καί ἐλάττωση, ἀντιθέτως πρόσθεσε δόξα καί μεγαλύτερο ὕψος.

Ἑορτάζουμε καί εὐφραινόμαστε σήμερα. Ἡ ζωή μας ἐξυψώνεται καί μετέχει στή θεία ζωή. Ἡ ψυχή μας καταλαμπρύνεται ἀπό τό ἀληθινό φῶς τῆς πίστεως πού φυγαδεύει τό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί διαλύει τόν ζόφο τῆς ἀγνωσίας. Ἡ ταπείνωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀνοίγει λυτρωτικά τούς ὁρίζοντες τῆς σκέψεώς μας καί τῆς συμπεριφορᾶς μας καθώς πορευόμαστε πρός τήν αἰώνια βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

*Χ*ρόνια πολλά καί εὐλογημένα.

*Μ*έ ἑόρτιες θερμές πατρικές εὐχές γιά ὅλους.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

8. Γρηγορίου Παλαμᾶ: Ὁμιλία 58 *«στήν κατά σάρκα σωτηριώδη γέννησι τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ»* ΕΠΕ τ. 11 σελ. 458-463 § 3, 4, 5.